

[Mølgaard]

»Kan ministeren bekræfte, at retsformanden i sagen om Inga Denvers afskedigelse fra lederstillingen på skolen for fysioterapeuter har haft betalt udvalgsarbejde for Inga Denvers modpart, indenrigsministeriet, og at han, medens sagen har verseret, har haft samarbejde med den kontorchef i ministeriet, der var under anklage, samt med et andet af de vigtigste ministerielle vidner – og agter ministeren i bekræftende fald at foretage sig noget i den anledning?«

(Spm. nr. 972).

Begrundelse.

I et læserbrev den 15. maj 1979 i Information anfører Inga Denver de omtalte forhold, som, hvis de kan bekræftes, må undergrave tilliden til den uhildede sagsbehandling. Såfremt det forholder sig som angivet, burde retsformanden grundet på den manglende uvildighed have veget sit sæde – og der bør både skrives ind for sikring af en ny sagsbehandling ved retten og med sikkerhedsforanstaltninger imod gentagelsestilfælde i retssystemet.

Besvarelse (25/5 79):

Justitsministeren (Nathalie Lind):

I anledning af spørgsmålet har jeg indhentet en udtalelse fra præsidenten for østre landsret. Præsidenten har oplyst, at den i spørgsmålet omtalte retsformand i juli 1974 blev beskikket som formand for et udvalg, som indenrigsministeriet nedsatte med den opgave at overveje og eventuelt udarbejde forslag til, hvorledes behandlingen af klager over lægers og andre medicinalpersoners patientbehandling bør tilrettelægges.

Blandt medlemmerne af udvalget var en fuldmægtig fra indenrigsministeriet. I oktober 1975 indtrådte en kontorchef i indenrigsministeriet i udvalget i stedet for den nævnte fuldmægtig. Udvalget, der intet har haft at gøre med sagen om afskedigelse af Inga Denver, afgav betænkning den 17. januar 1979. Bortset fra det nævnte udvalgsarbejde har retsformanden ikke haft samarbejde med nævnte kontorchef og fuldmægtig, der begge blev ført som vidner i retssagen mellem Inga Denver og indenrigsministeriet.

Jeg kan endvidere oplyse, at der i retsplejelovens kapitel 5 er givet nærmere regler

for, hvornår en dommer skal eller kan vige sit sæde. Afgørelsen af dette spørgsmål henhører under domstolene. Allerede af den grund foretager jeg mig ikke yderligere i anledning af det stillede spørgsmål.

Til *undervisningsministeren* (16/5 79) af:

Jørgen Junior (FP):

»Vil ministeren uddanne flere af de familie- og samfundsnedbrydende børnehave- og fritidspædagoger fra 1980 at regne og i bekræftende fald hvor mange?«

(Spm. nr. 975).

Begrundelse.

I svar på spørgsmål 6 i socialudvalget til B 36 udtaler socialministeren:

»De nyeste beregninger giver for undervisningsministeriets vedkommende anledning til overvejelser om en eventuel udvidelse af optagelseskapaciteten på børnehave- og fritidspædagogseminarierne fra 1980.«

Fremskridtspartiet ønsker at se de nuværende forhold for børn forbedret ved at styrke familiesamkvemmet og forældrenes ansvar til selv at vælge opdragelse og pasningsmuligheder for deres børn.

Vi ønsker ikke at give skatteyderbetalt samfundsløn til forældre for at passe deres børn, men den udvikling, der nu er i gang med flere og flere børnepasningsfabrikker, ville unægtelig tilsige det fornuftige heri, hvis dette kunne være et kompromisalternativ til den nuværende samfundsnedbrydning.

Naturligvis er vi dog først og fremmest imod at uddanne flere pædagoger til skade for samfundet. Jeg håber, ministeren kan afkræfte, at der foreligger planer, således som socialministeren angiver det er tilfældet.

Besvarelse (25/5 79):

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Vi uddanner *ikke* familie- og samfundsnedbrydende børnehave- og fritidspædagoger, og for så vidt har jeg allerede hermed besvaret hr. Jørgen Juniors spørgsmål.

Men hvis spørgsmålet skal tages alvorligt, og det tyder begrundelsen på, kan jeg oplyse, at af de for tiden værende ca. 17.650 erhvervsaktive børnehave- og fritidspædagoger er ca. 13.000 beskæftiget ved børnehaver og